

Amalie Smith går 7000 år tilbage og ser væven som den første computer i sin overbevisende hybridbog. Foto: Frederik Stjernholm

Vævens lange vej – Amalie Smiths bog er en visionær hybrid

Connie Bork

Thread Ripper

Forfatter: Amalie Smith

[Gyldendal](#), 2020

Amalie Smiths bog udkom i 2020, men der er noget slående aktuelt og dybt visionært over den – som om den foregriber kunstig intelligens og ChatGPT, der gik viralt i 2023.

Mange har en computer, men Smith går tilbage i tiden til den første væv, som også er binær, da skudtråden går enten over eller under kædetråden. Bogen rummer to spor og flere lag – hvor vævet går igen på mange planer, plantevæv, nervevæv, slægternes DNA-væv. Meget er forbundet, selv om væv er så forskelligt. Noget væv kan både dø og blomstre på én gang, for eksempel er træer både decentrale og delbare.

I det ene spor hører vi om dagbogsnotater, men også ren og skær poesi, det andet spor er på én gang mytologisk og højmoderne. Bogen er fortættet og er nem at gennemtrænge både med tanken og sanserne.

I centrum er den britiske matematiker Ada Lovelace, som blev ven med en anden matematiker, franske Charles Babbage, i 1830'erne. Hun oversatte hans foredrag og kunne se paralleller, der rakte langt frem. Hun var vildt ambitiøs og vidtskuende, da hun vurderede den analytiske maskines muligheder: "Jeg håber at kunne overdrage fremtidige generationer en 'Calculus for Nervesystemet'".

Bogen skal læses for sit flydende, bevægelige sprog, og for spektakulære iagttagelser af forelskelsen, det levende portræt af Ada Lovelace, planten soldug, protoplasma, jeg kan blive ved.

Bogen er krystalklar og gennemsigtig som en regndråbe, der kan rumme en både matematisk og biologisk verden.